

1. Mihin perustuu kliinisesti mielekäs vaatimus sädehoidon kokonaistarkkuudelle ja kuinka se on siirrettävissä sädehoitoprosessin eri vaiheisiin?
2. Lineaarineläöllisen aikatekijällä täydennetyt fraktiointimallin mukainen yhtälö ns. biologisesti efektiiviselle annokselle BED on

$$BED = N \cdot d \left(1 + \frac{d}{\alpha/\beta} \right) - \frac{\gamma}{\alpha} (T - T_P)$$

missä N on fraktioannosten d lukumäärä, α , β ja γ kudosspesifisiä parametrejä. T on hoitoon kuluva kokonaisaika ja T_P kiihtyneen repopulaation alkamisaika. Oletetaan kasvaimelle $\alpha/\beta = 10 \text{ Gy}$, $\alpha = 0.35 \text{ Gy}^{-1}$, $\gamma = 0.139 \text{ vrk}^{-1}$ ja $T_P = 0$. Oletetaan lisäksi, että hoitoa annetaan viitenä päivänä viikossa. Laske, kuinka pienillä kerta-annoksilla hoito ei enää hyödytä, eli kasvainsolujen repopulaatio kumoaa sädehoitovaikutuksen?

3. Määrittele käsitteet (6 x 1 p):

- (a) Kudon-ilmasuhde
- (b) Massajarrutuskyky
- (c) Sädehoitokentässä käytettävä kiila
- (d) Elektronikentän fotonikontaminaatio
- (e) NTCP
- (f) Varauksellisten hiukkasten tasapaino (eli CPE)

4. Veteen (w) sijoitetulla pienellä ilmatäytteisellä ionisaatiokammilla saadaan mittaustulos m (sähkövarausta). Siitä lasketaan lineaarikiihdyttimen fotonisäteilyn tuottama absorboitunut annos D kammion kohdalla kaavaa $D_w = N_{D,w,Q} \cdot m \cdot k_{pT} \cdot k_r$ soveltaen, missä symboli N viittaa kalibroitukertoimeen ja k :t ovat korjauskertoimia. p viittaa paineeseen, T lämpötilaan, r rekombinaatioon ja Q säteilylajiin.

Selosta kaavan termien N , m , k_{pT} ja k_r fysikaalinen tausta. Miksi niitä tarvitaan ionisaatiokammilla tehtävissä annosmittauksissa?

5. Intensiiteettimuokatun sädehoidon periaate ja mahdollisuudet kliinisessä käytössä.
6. Kuvataan kasvaimen (tilavuus V_{tot}) häviämistodennäköisyyttä kaavalla $TCP = \exp(-N_0 s^n)$, missä N_0 on klonogeenisten yksiköiden määrä hoidon alussa, s klonogeenisten yksiköiden eloonjäämisosuus 2 Gy:n annoksella ja n on 2 Gy:n sädehoitofraktioiden lukumäärä.

Jos kasvaintilavuus jaetaan kahteen yhtä suureen osaan $V_1 = V_2 = V_{tot}/2$ ja niihin annetaan annokset D_1 ja D_2 , ja vaaditaan, että kasvaimen integraaliannos pysyy vakiona (eli $\int_V D dm = \text{vakio}$), kuinka on D_1 ja D_2 jaettava osatilavuuksien välille, että TCP saa suurimman arvon?